

SÈRIE 3

PLA NOU

Exercici 1 (comú a ambdues opcions)

a)

MASSES I ELEMENTS PATRIMONIALS	
ACTIU	PASSIU
<u>IMMOBILITZAT:</u> 54.000	<u>NO EXIGIBLE:</u> 40.000
<u>Material:</u> 44.000	Capital social..... 32.000
Mobiliari..... 24.000	Reserves..... 8.000
Equips processos d'informació..... 20.000	
<u>Immaterial:</u> 28.000	<u>EXIGIBLE A LLARG:</u> 17.000
Fons de comerç.....18.000	Deutes a ll/t amb entitats de crèdit 17.000
Aplicacions informàtiques.....10.000	
<u>Amortització acum de l'immobilit:</u> (18.000)	<u>EXIGIBLE A CURT:</u>30.000
A. Ac. Immobilitzat material..... (13.000)	Proveïdors 21.000
A. Ac. Immobil. Immaterial.....(5.000)	Hisenda P., creditora..... 9.000
<u>EXISTÈNCIES:</u> 15.000	
Mercaderies..... 15.000	
<u>REALITZABLE:</u> 14.000	
Clients..... 14.000	
<u>DISPONIBLE:</u> 4.000	
Bancs..... 4.000	
Total ACTIU..... 87.000	Total PASSIU..... 87.000

(1 punt)

b)

el fons de maniobra (FM) es pot determinar de dues maneres:

1. Actiu Circulant (AC) – Passiu Circulant (PC)
2. Passiu Fix (PF) – Actiu Fix (AF)

El FM ens dona informació sobre el grau d'adequació de l'estructura financera i les inversions fetes per l'empresa, ja que ens informa sobre la capacitat que té el passiu fix per a finançar íntegrament l'actiu immobilitzat (o fix) o, alternativament, de la capacitat que té l'actiu circulant per a fer front de tots els deutes a curt termini de l'empresa.

En aquest cas,

$$AC = 15.000 + 14.000 + 4.000 = 33.000$$

$$PC = 30.000$$

$$AF = 54.000$$

$$PF = 40.000 + 17.000 = 57.000$$

Així doncs,

$$FM = 33.000 - 30.000 = 57.000 - 54.000 = 3.000$$

FM > 0 . L'empresa està financerament equilibrada

(1 punt)

c)

$$\begin{aligned} \text{Ràtio Tresoreria (Àcid Test)} &= (\text{disponible} + \text{realitzable}) / \text{Exigible C.T.} = \\ &= 18.000 / 30.000 = \mathbf{0,60} \end{aligned}$$

aquesta ràtio indica la capacitat de l'empresa per a liquidar els seus deutes a curt amb la seva tresoreria, sense córrer el risc de la suspensió de pagaments. El valor més correcte és entre 0,8 i 1. En aquest cas, l'empresa està una mica per sota del valor ideal i encara que no sembla que hagi de tenir problemes, caldrà conèixer els terminis de cobrament i de pagament a curt termini.

(1 punt)

d)

el cicle comptable comprèn totes les operacions que es realitzen des de que s'obre la comptabilitat d'un exercici, fins que es tanca i s'obté el balanç de situació final i el compte de pèrdues i guanys. Aquestes fases es van repetint cada període, de tal manera que els saldos finals d'un d'ells seran els inicials del període següent.

(1 punt)

OPCIÓ A

Exercici 2:

a)

el finançament propi és aquell aportat per l'empresa, que forma part del seu patrimoni net i que no és exigible, és a dir, que no existeix l'obligació de retornar-lo.

Aquests recursos propis tenen una doble procedència: interna i externa

El finançament propi intern es deriva del procés productiu de béns o serveis de l'empresa, materialitzant-se en el benefici generat en cada període. És per això que també se'l denomina Autofinançament. Els elements que inclou són: les reserves, el benefici retingut de l'exercici i les amortitzacions i provisions.

El finançament propi extern està constituït per les aportacions dels propietaris a l'empresa en forma de capital o capital social

(1 punt)

b)

un préstec és una operació financera mitjançant la qual les institucions financeres lliuren una quantitat a persones físiques o a les empreses, les quals es comprometen a retornar aquesta quantitat en el temps i terminis acordats, i a pagar els interessos sobre el deute pendent segons la forma acordada.

El crèdit instrumentalitzat en pòlissa és una operació financera mitjançant la qual es posa a disposició d'una persona física o empresa un import de diner per un termini, utilitzant-se la quantitat que aquella estimi oportú en cada moment, sempre i quan no superi el límit establert. Es paguen interessos per la quantitat utilitzada i una comissió sobre l'import no utilitzat.

Les diferències entre les dues opcions de passiu són:

- En el préstec, la quantitat es lliurada a l'inici de l'operació, mentre que en el cas del crèdit, la quantitat està disponible per a ser utilitzada en la mesura que ho necessiti l'empresa.
- En el cas del préstec, els interessos es calculen sobre el saldo del deute pendent en cada moment, mentre que en el crèdit, els interessos es calculen en funció de l'import utilitzat i del temps d'ús, a més de tenir que pagar una comissió sobre les quantitats no disposades.

(1 punt)

Exercici 3:**3.1)**

la inversió consisteix en l'adquisició de tots els béns i drets necessaris per a la consecució dels objectius empresarials. Aquesta funció (en el seu sentit ampli) afecta no solament els desemborsos en actius immobilitzats, sinó també els destinats a l'adquisició dels elements de l'actiu circulant (mercaderies, matèries primeres, ...). En definitiva, la inversió és un acte mitjançant el qual es renuncia a una satisfacció actual immediata per l'esperança d'obtenir una renda futura. Suposa la immobilització d'uns recursos durant un període de temps amb l'esperança d'obtenir uns ingressos superiors en el futur.

(1 punt)

3.2)

A) La c)

(0,5 punts)

B) La c)

(0,5 punts)

Exercici 4:

El pla de negoci és una planificació estratègica que afecta tots els àmbits de l'empresa durant un llarg període de temps i que té com a objectiu analitzar la viabilitat del projecte empresarial, examinant-ne els objectius i descobrint-ne els inconvenients.

La raó d'elaborar un pla d'empresa no és únicament la d'analitzar fins a quin punt la idea de negoci té possibilitats d'èxit, explotant-la. Addicionalment, la funció de la planificació és la de crear un pont entre la situació real actual i una situació futura desitjable. En efecte, aquesta planificació és la base sobre la que es fonamenta una correcta gestió, ja que fa possible una determinada organització, direcció i control empresarial. Per altra banda, sobre la base de la planificació feta és més fàcil aconseguir recursos externs que permetin el correcte desenvolupament de l'empresa.

(1 punt)

Exercici 5:

Una empresa individual és aquella en la que el propietari és una única persona física (empresari).

L'empresari individual ha de ser persona física major d'edat que té la plena disponibilitat dels béns propis.

En aquestes empreses coincideixen les figures d'empresari i capitalista i, per tant, el patrimoni de l'empresari amb el de l'empresa.

La responsabilitat de l'empresari individual és il·limitada.

La constitució d'aquest tipus d'empresa no precisa d'un capital mínim.

La raó social de l'empresa ha de ser la de l'empresari i el benefici de l'empresa es considera com benefici individual del titular.

(1 punt)

OPCIÓ B**Exercici 2:****a)**

El PMM d'una empresa industrial està compost d'aquests subperíodes:

1. subperíode d'aprovisionament o emmagatzematge (**PA**): és el temps durant el que les matèries primeres restaran en el magatzem de l'empresa fins que comencin a ser transformades.
2. subperíode de fabricació (**PF**): serà el nombre mitjà de dies que les matèries primeres triguen en ser transformades en productes acabats.
3. subperíode de vendes (**PV**): temps en que els productes acabats triguen en ser venuts als clients
4. subperíode de cobrament (**PC**): és el temps que triga l'empresa a cobrar les factures i les lletres dels clients.
5. subperíode de pagament (**PP**): és el temps que triga l'empresa a pagar els seus proveïdors.

Llavors, **el PMM econòmic** d'una empresa industrial serà = **PA + PF + PV + PC**

El **PMM financer** serà: **PMM econòmic – PP**

(1 punt)

b)

el *lísing* o arrendament financer és un instrument de finançament que permet l'ús de béns de producció sense adquirir-ne la seva propietat. A canvi s'han de pagar, durant el temps acordat, una quotes de lloguer i, al final, es pot optar per adquirir el bé mitjançant el pagament d'una opció o, alternativament, retornar-lo.

Hi ha dos tipus de lísing: el financer, en el que l'operació és irrevocable per l'arrendatari ja que només es pot cancel·lar per la compra del bé o per la finalització del contracte; i el lísing operatiu que sí és revocable en qualsevol moment, convertint-se així en una operació típica d'arrendament.

Aquesta figura forma part de les fonts de finançament de l'empresa com exigible a llarg, ja que l'empresa pot incorporar actius immobilitzats operatius en el seu procés d'exploració sense haver de pagar-los en el moment inicial. El contracte de lísing permet que aquests actius puguin ser aplicats i ser finançats per la institució financera implicada en l'operació.

(1 punt)

Exercici 3:

El cost de finançament serà aquella taxa que actualitza els fluxos de tal manera que iguala els ingressos de tresoreria derivats, valorats en € inicials, amb el conjunt de pagaments vinculats, valorats també en € inicials.

Per això, en aquest cas, tindrem que:

$$(60.000 - 1.500) = \frac{25.000}{1+c} + \frac{25.000}{(1+c)^2} + \frac{25.000}{(1+c)^3}$$

on **c = taxa de cost del préstec**

(1 punt)

Exercici 4:

Opció A: TIR = 7%

Opció B: TIR = 8,5%

Per a decidir la selecció dels projectes sobre la base del criteri de la TIR, haurem de comparar-la amb la taxa de cost del capital. Com que la TIR representa la rendibilitat esperada per a cada opció d'inversió, escollirem aquella que contingui una TIR més elevada que només serà acceptada si aquesta és superior al cost del capital. Com que el cost és del

8,75% i cap opció conté una TIR que el superi, aconsellàriem rebutjar les dues opcions d'inversió.

(1 punt)

Exercici 5:

Similituds entre les SA i les SRL:

1. Ambdues poden tenir un (unipersonals) o més socis
2. En els dos tipus la responsabilitat és limitada al capital aportat
3. Ambdues tributen per l'impost de societats
4. Les dues societats es constitueixen en escriptura pública a inscriure al Registre Mercantil

Diferències entre SA i SRL:

1. En la Societat Anònima el capital es divideix en accions, mentre que en la SRL es divideix en participacions.
2. En la SA, el capital social mínim de constitució és de 60.101 €, mentre que en una SRL, el capital mínim és de 3.005
3. En el moment de la constitució, el capital de les SRL ha d'estar totalment subscrit i desemborsat (fundació simultània), mentre que en el cas de les SA, el seu capital no cal que es desemborsi totalment ja que poden tenir dividendes passius (és a dir, que les accions es poden anar desemborsant poc a poc de manera successiva).
4. En les SA, la transmissió de les accions és lliure i es pot fer en mercats financers organitzats. Les transmissions de les participacions de les SRL necessiten de comunicació prèvia de la intenció de traspàs i no es fan en mercats financers organitzats.

(2punts)

SÈRIE 3

PLA ANTIC

Exercici 1 (comú a ambdues opcions)

a)

MASSES I ELEMENTS PATRIMONIALS	
ACTIU	PASSIU
IMMOBILITZAT: 72.000	NO EXIGIBLE: 58.000
Material: 68.000	Capital social..... 52.000
Mobiliari..... 50.000	Reserves..... 6.000
Equips processos d'informació..... 18.000	
Immaterial: 41.000	EXIGIBLE A LLARG: 27.000
Fons de comerç.....28.000	Deutes a ll/t amb entitats de crèdit 27.000
Aplicacions informàtiques.....13.000	
Amortització acum de l'immobilit: (37.000)	EXIGIBLE A CURT:50.000
A. Ac. Immobilitzat material..... (22.000)	Proveïdors 40.000
A. Ac. Immoil. Immaterial.....(15.000)	Hisenda P., creditora..... 10.000
EXISTÈNCIES: 35.000	
Mercaderies..... 35.000	
REALITZABLE: 20.000	
Clients..... 20.000	
DISPONIBLE: 8.000	
Bancs..... 8.000	
Total ACTIU..... 135.000	Total PASSIU..... 135.000

(1 punt)

b)

el fons de maniobra (FM) es pot determinar de dues maneres:

3. Actiu Circulant (AC) – Passiu Circulant (PC)

4. Passiu Fix (PF) – Actiu Fix (AF)

El FM ens dona informació sobre el grau d'adequació de l'estructura financera i les inversions fetes per l'empresa, ja que ens informa sobre la capacitat que té el passiu fix per a finançar íntegrament l'actiu immobilitzat (o fix) o, alternativament, de la capacitat que té l'actiu circulant per a fer front de tots els deutes a curt termini de l'empresa.

En aquest cas,

$$AC = 35.000 + 20.000 + 8.000 = 63.000$$

$$PC = 50.000$$

$$AF = 72.000$$

$$PF = 58.000 + 27.000 = 85.000$$

Així doncs,

$$FM = 63.000 - 50.000 = 85.000 - 72.000 = 13.000$$

FM > 0 . L'empresa està financerament equilibrada

(1 punt)

c)

$$\begin{aligned} \text{Ràtio de Liquiditat} &= \text{Actiu Circulant} / \text{Exigible C.T.} = \\ &= 63.000 / 50.000 = 1,26 \end{aligned}$$

l'actiu circulant és 1,26 vegades el valor dels deutes a curt termini de l'empresa, per la qual cosa podem dir que aquesta té capacitat suficient per a atendre els seus compromisos financers més immediats.

(1 punt)

d)

Ràtio de Solvència = Actiu / Passiu exigible = 135.000 / 77.000 = **1,75**

La solvència és la capacitat real de l'empresa per a satisfer els seus deutes, ja que relaciona els béns i drets reals de l'empresa amb tots els seus deutes. Com que la ràtio ens dona un valor > 1, l'empresa JOIA presenta garanties suficients per a pagar tots els seus creditors.

(1 punt)

OPCIÓ A

Exercici 2:

- Són societats que tenen l'objectiu de satisfer les necessitats comunes dels seus socis
 - El seu patrimoni no es pot repartir i no tenen afany de lucre
 - N'hi ha de primer grau (5 socis persones físiques) i de segon grau (2 socis cooperatius, persones jurídiques)
 - La responsabilitat dels socis és limitada (els estatuts poden determinar responsabilitats il·limitades)
 - El capital mínim es fixa als estatuts
 - El 30% dels excedents s'ha de destinar al fons de reserva obligatori i al fons de formació
- (1 punt)

Exercici 3:

Per a escollir la localització adient, s'han de valorar tot un seguit de variables que influeixen aquesta decisió:

- **Mercat de treball:** quantitat i qualitat formativa i tècnica dels potencials treballadors.
- **Matèries primeres:** facilitat d'obtenir-les i cost.
- **Demanda del mercat:** característiques del mercat i de la competència.
- **Comunicacions i transport:** anàlisi de l'estat actual i previst de les infraestructures de tot tipus i proximitat d'equipaments industrials com polígons o parcs tecnològics.
- **Cost** del solar i de la construcció.
- La **legislació** relativa a les normes fiscals, mercantils i socials que condicionen l'activitat de l'empresa.
- El **finançament**. És a dir, les característiques de les institucions i mercats financers on l'empresa s'haurà de dirigir per a obtenir els seus recursos financers.

(1 punt)

Exercici 4:

a)

el finançament propi és aquell aportat per l'empresa, que forma part del seu patrimoni net i que no és exigible, és a dir, que no existeix l'obligació de retornar-lo.

Aquests recursos propis tenen una doble procedència: interna i externa

El finançament propi intern es deriva del procés productiu de béns o serveis de l'empresa, materialitzant-se en el benefici generat en cada període. És per això que també se'l denomina Autofinançament. Els elements que inclou són:

- les reserves: guanys d'exercicis anteriors que no s'han distribuït i s'han retingut en l'empresa
- el benefici retingut de l'exercici: resultat positiu del darrer exercici tancat no distribuït

- les amortitzacions: fons que es doten per a compensar la pèrdua de valor dels actius fixos
 - les provisions: fons que es reserven per a cobrir insolvències i d'altres riscos
- (1 punt)

b)

Si el VAN d'un projecte d'inversió ens dóna positiu significarà que l'haurem d'executar perquè de les previsions fetes es desprèn que el valor actual dels fluxos de caixa obtenibles és superior al cost total del projecte.

Si un projecte d'inversió genera una TIR del 12% voldrà dir que aquesta serà la rendibilitat esperada per a la inversió. Això significa que si actualitzem els fluxos al 12% el VAN ens donarà zero.

La inversió l'executarem si la taxa de cost del capital que ha de finançar el projecte és inferior al 12%.

(1 punt)

Exercici 5:**a)**

els mètodes de selecció d'inversions pretenen aportar els elements quantitatius necessaris per a la presa de decisions d'inversió, mitjançant l'anàlisi i avaluació dels projectes alternatius que es presenten, de tal manera que en tot moment se seleccionin la o les opcions que permetin maximitzar el valor de l'empresa. Aquests mètodes han de donar resposta satisfactòria a dues qüestions bàsiques:

- Si tenim una única opció d'inversió: és avantatjós dur-la a terme?
- Si tenim dos o més projectes: quin és el més avantatjós?

Els models estàtics són aquells que no tenen en compte el factor temps per a valorar els fluxos monetaris generats pel projecte, de tal forma que consideren que tots els fluxos tenen el mateix valor amb independència del moment en què es generen.

Els models dinàmics, per contra, tenen en compte el factor temps al valorar els diferents fluxos generats pel projecte d'inversió, ja que suposen que l'inversor prefereix el diner actual al diner futur. És per això que en aquests casos s'utilitza un factor d'actualització que s'aplica abans de fer la comparació dels fluxos.

(1 punt)

b)

un préstec és una operació financera mitjançant la qual les institucions financeres lliuren una quantitat a persones físiques o a les empreses, les quals es comprometen a retornar aquesta quantitat en el temps i terminis acordats, i a pagar els interessos sobre el deute pendent segons la forma acordada.

(1 punt)

OPCIÓ B**Exercici 2:**

Les característiques bàsiques de la Societat Anònima són:

- És una societat de tipus capitalista
- Encara que el mínim de socis és de tres, es poden constituir societats anònimes unipersonals
- El seu capital està dividit en accions
- La responsabilitat dels socis és limitada al capital invertit
- Els socis només poden aportar béns o diners, mai treball
- Les accions en què es divideix el capital són transmissibles en els mercats financers
- La seva constitució precisa la formalització de l'escriptura de constitució i dels estatuts i la inscripció en el Registre Mercantil

(1 punt)

Exercici 3:

L'organització lineal o jeràrquica es basa en el principi d'autoritat directa del cap sobre els seus subordinats. Tothom depèn d'un superior que es qui dóna les ordres, i només se'n poden rebre d'aquesta persona. Per tant cada persona es troba subordinada a un immediat superior del qui ha de rebre les ordres.

És un model d'estructura organitzativa que pot ser vàlid per a empreses petites i mitjanes o altres empreses grans amb explotacions simples o processos d'un sol producte.

Els avantatges d'aquest model d'organització són:

- La simplicitat: l'autoritat i les responsabilitats estan perfectament definides
- La rapidesa en la presa de decisions

Els inconvenients:

- Manca de flexibilitat
- Pot comportar desmotivació en els subordinats
- Excessiva concentració d'autoritat

(1 punt)

Exercici 4:**a)**

El cost efectiu d'un deute es determina mitjançant el càlcul de la taxa d'actualització que iguala el valor actual dels fons rebuts per l'empresa amb el valor actual de les sortides de fons previstes per a atendre el pagament dels interessos i la devolució del capital.

La fórmula per a efectuar el càlcul del cost del deute pot ser:

$$D_0 = \frac{S_1}{(1+k)} + \frac{S_2}{(1+k)^2} + \dots + \frac{S_n}{(1+k)^n}$$

on:

K = cost del deute

D_0 = fons obtinguts de la font de finançament

S_j = sortides de fons per a atendre el pagament del deute

n = duració del deute en anys

(1 punt)

b)

El crèdit comercial és la quantitat de finançament que l'empresa obté dels subministradors dels béns i serveis que aquesta utilitza en la seva explotació. Tots aquells aplaçaments dels pagaments, habitualment amb l'acceptació d'efectes comercials a 30, 60 o 90 dies, que l'empresa ha de fer als seus subministradors, formen part d'aquesta font de finançament a curt termini.

Si aquest finançament s'efectua sense recàrrecs per aplaçament ni descomptes per pagament avançat, no té cap cost, és a dir que el finançament seria gratuït i equivaldria a una reducció del preu. Emperò, si els proveïdors ens apliquen descomptes per pagament avançat, llavors aquest crèdit si tindria cost (cost d'oportunitat), ja que si no féssim l'aplaçament (no tinguéssim crèdit) obtindríem un descompte que perdem pel fet de fer el crèdit.

(1 punt)

Exercici 5:

a)

Un projecte d'inversió serà acceptat segons el criteri del VAN, si dels elements esperats es desprèn que el VAN és > 0 , perquè això implicarà que el valor actual de tots els fluxos nets de caixa esperats, derivats del projecte, i actualitzats a una taxa igual al cost del capital que permetrà finançar el projecte, són en el seu conjunt superiors al cost o desemborsament inicial de la inversió.

(1 punt)

b)

El model ABC s'utilitza per a classificar per importància relativa les diferents existències de l'empresa quan aquesta té uns inventaris amb molta varietat de productes i no hi pot dedicar els mateixos esforços perquè cadascun d'ells té una influència diferent sobre la gestió d'inventaris i, per tant, es fa necessària una discriminació de les existències segons l'aportació de valor de cadascuna d'elles.

És per això que aquest model classifica les existències en tres categories:

- Existències A: són els articles més importants per a la gestió de l'aprovisionament de l'empresa. Conformen aproximadament el 20% dels articles del magatzem i, en conjunt, aporten a l'entorn del 60% al 80% del valor total de les existències. Aquestes cal controlar-les i analitzar-les detalladament ja que són les més importants.
- Existències B: són menys rellevants que les A. Poden suposar aproximadament entre el 10% i el 20% del valor del magatzem. Aquestes també s'han de controlar però amb un sistema menys estricte que l'anterior.
- Existències C: són aquelles que tenen molt poca rellevància per a la gestió de l'aprovisionament ja que només representen en conjunt entre el 5% i el 10% del valor total del magatzem. Per tant, no cal controlar-les tant directament i n'hi ha prou amb els mitjans més simplificats o aproximats.

(1 punt)

SÈRIE 1

PLA NOU

Exercici 1 (comú a ambdues opcions)

a)

MASSES I ELEMENTS PATRIMONIALS	
ACTIU	PASSIU
<u>IMMOBILITZAT:</u> 215.000	<u>NO</u>
<u>Material:</u>	<u>EXIGIBLE:</u>
225.000	. 89.300
Construccions..... 200.000	Capital social.....
Maquinària..... 12.000	72.000
Mobiliari..... 7.000	Reserves.....
Equips processos d'informació..... 6.000	17.300
<u>Immaterial:</u>	<u>EXIGIBLE</u> A
5.000	<u>LLARG:</u>
Propietat industrial..... 5.000	135.000
<u>Amortització acum de l'immobilit:</u>	Proveïdors d'immobilitzat a ll/t
(15.000)	15.000
A. Ac. Immobilitzat material..... (15.000)	Deutes a ll/t amb entitats de crèdit
	120.000
<u>EXISTÈNCIES:</u>	<u>EXIGIBLE</u> A <u>CURT:</u>
3.000 5.700
Mercaderies..... 3.000	Proveïdors
<u>REALITZABLE:</u>	2.500
. 3.500	Hisenda P., creditora.....
Clients..... 2.000	3.200
Clients, e/c per cobrar..... 1.500	
<u>DISPONIBLE:</u>	
8.500	
Bancs..... 8.500	
Total ACTIU.....	Total
230.000	PASSIU..... 230.000

(1 punt)

b)

el fons de maniobra (FM) es pot determinar de dues maneres:

1. Actiu Circulant (AC) – Passiu Circulant (PC)
2. Passiu Fix (PF) – Actiu Fix (AF)

AC = existències + realitzable + disponible = 3.000 + 3.500 + 8.500 = 15.000

PC = exigible a curt = 5.700

Per la seva banda,

PF = Capitals permanents = no exigible + exigible a llarg = 89.300 + 135.000 = = 224.300

AF = immobilitzat = 215.000

Per tant,

FM = AC – PC = PF – AF = 9.300

El FM ens dóna informació sobre el grau d'adequació de l'estructura financera i les inversions fetes per l'empresa.

Un $FM > 0$, ens diu que l'actiu fix està sent finançat íntegrament amb recursos permanents i que l'actiu circulat té capacitat per a fer front als requeriments del passiu circulat. L'empresa manté així un correcte equilibri financer.

Un $FM < 0$, implica que una part de l'actiu fix s'està finançant amb deutes a curt termini i que, per tant, l'empresa està financerament desequilibrada.

En aquest cas, com que l'empresa CAIXAFORTA té un $FM > 0$, no hi ha perill de suspensió de pagaments, ja que l'AC pot fer front amb folgada les exigències del deute a curt.

(1 punt)

c)

Resultat d'explotació = ingressos d'explotació – despeses d'explotació

En aquest cas:

Ingressos d'explotació = import net xifra negocis = 280.000

Despeses d'explotació = consum d'explotació + dotacions per a amortitzs. d'immobilitzat + despeses de personal = 84.000 + 1.000 + 85.000 = 170.000

Per tant, serà:

Resultat d'explotació = 280.000 – 170.000 = 110.000

(0,75 punts)

d)

La **ràtio de liquiditat** = Actiu Circulant / Passiu Circulant = 15.000/5.700 = **2,63**

L'actiu circulat es 2,63 vegades el valor dels deutes a curt termini de l'empresa, per la qual cosa podem dir que aquesta té capacitat sobrada per atendre els seus requeriments més immediats.

La **ràtio de solvència** = Actiu / Passiu Exigible = 230.000/140.700 = **1,63**

La solvència és la capacitat real de l'empresa per a satisfer els deutes, ja que relaciona els béns i drets reals de l'empresa amb tots els seus deutes. Com que la ràtio ens dóna un valor > 1 , l'empresa CAIXAFORTA té garanties suficients per a pagar tots els seus creditors.

(1,25 punts)

OPCIÓ A:

Exercici 2

a)

El Període Mitjà de Maduració (PMM) es el nombre de dies que l'empresa triga en recuperar una unitat monetària des de que aquesta es va invertir en el seu cicle d'explotació. Les empreses comercials que es dediquen a la compravenda d'un producte o servei no tenen procés productiu propi de les empreses de transformació industrial. En el cas d'una empresa comercial, el PMM estarà compost d'aquests tres subperíodes:

1. subperíode d'aprovisionament o emmagatzematge (**PA**): les mercaderies, que són ja productes acabats, restaran durant un temps en el magatzem de l'empresa fins que es venguin.
2. subperíode de cobrament (**PC**): és el temps que triga l'empresa a cobrar les factures i les lletres dels clients (es pot desagregar entre vendes i cobrament).
3. subperíode de pagament (**PP**): és el temps que triga l'empresa a pagar els seus proveïdors.

Llavors, el **PMM econòmic** d'una empresa comercial serà = **PA + PC**

El **PMM financer** serà = **PMM econòmic – PP**

(1 punt)

b)

Segons el criteri de propietat, les fonts de finançament són:

- Els recursos propis: són aquells que formen part del patrimoni net de l'empresa, i que no són exigibles perquè pertanyen a aquesta i no els ha de retornar (capital i reserves)
- Els recursos aliens: són aquells que procedeixen de terceres persones alienes a la propietat de l'empresa i aquesta té l'obligació de retornar-los (exigible a llarg i a curt termini)

Segons la procedència, les fonts de passiu són:

- Finançament intern (o autofinançament): és el generat dins de l'empresa, com les amortitzacions, les provisions i les reserves.
- Finançament extern: són els fons captats fóra de l'empresa, és a dir, que procedeixen de l'exterior i que són captats mitjançant els mercats financers.

(1 punt)

Exercici 3:

a)

els mètodes de selecció d'inversions pretenen aportar els elements quantitius necessaris per a la presa de decisions d'inversió, mitjançant l'anàlisi i avaluació dels projectes alternatius que es presenten, de tal manera que en tot moment se seleccionin la o les opcions que permetin maximitzar el valor de l'empresa. Aquests mètodes han de donar resposta satisfactòria a dues qüestions bàsiques:

- Si tenim una única opció d'inversió: és avantatjós dur-la a terme?
- Si tenim dos o més projectes: quin és el més avantatjós?

Els models estàtics són aquells que no tenen en compte el factor temps per a valorar els fluxos monetaris generats pel projecte, de tal forma que consideren que tots els fluxos tenen el mateix valor amb independència del moment en què es generen.

Els models dinàmics, per contra, tenen en compte el factor temps al valorar els diferents fluxos generats pel projecte d'inversió, ja que suposen que l'inversor prefereix el diner actual al diner futur.

(1 punt)

b)

en el cas de la màquina I, com que els fluxos són iguals, el període de recuperació serà:

$$P_1 = 500/175 = 2,85 \text{ anys}$$

És a dir, que la inversió es recuperarà abans de finalitzar el 3r any.

En el cas de la màquina II, com que els fluxos són diferents, el període de recuperació el determinarem acumulant successivament aquests fluxos ($150 + 150 + 200 = 500$). Com que aquesta acumulació és inferior al cost de la màquina II (600), es conclou que aquest no es recuperarà, per la qual cosa recomanaríem executar el projecte de la màquina I.

(1 punt)

Exercici 4:

El pla de negoci és una planificació estratègica que afecta tots els àmbits de l'empresa durant un llarg període de temps i que té com a objectiu analitzar la viabilitat del projecte empresarial, examinant-ne els objectius i descobrint-ne els inconvenients.

Els elements que inclou un pla de negoci són (cal que es tingui en compte que la següent relació no és tancada ni exhaustiva, sinó merament indicativa):

- Idea del negoci. Antecedents i promotors. Descripció de l'activitat
- Forma jurídica de l'empresa
- Localització i situació
- Pla de màrqueting. Estudi del mercat. Política del producte. Promoció i distribució
- Estructura de l'empresa. Àrees de funcionament
- Pla d'inversió i de finançament

- Actuacions legals i administratives
- Programació de les accions

(1 punt)

Exercici 5:

El projecte empresarial inclou, entre d'altres aspectes, la previsió dels fluxos financers del cicle d'inversió a llarg termini en el pla d'inversions i en el pla de finançament. Un cop definits i quantificats els actius que són necessaris per a que l'empresa pugui començar a funcionar i servir els mercats previstos, es defineix el pla de finançament. Aquest inclou l'estructura financera inicial de l'empresa, amb especificació de les diferents fonts de passiu necessàries per a fer front al desemborsament inicial en funció dels requeriments i característiques especificades en el pla d'inversions, i definint les quantitats que s'han d'obtenir amb recursos propis i de recursos aliens. Tot això es planifica en un horitzó temporal previst per a la duració del projecte empresarial.

En el moment inicial, el finançament que es necessita serà igual al menys als imports previstos en el pla d'inversions, de forma que l'empresa pugui iniciar la seva activitat amb una estructura financera adequada sense riscos d'insolvència. Un cop iniciada l'activitat, el cicle d'explotació ha de proveir l'autofinançament que, amb l'aporta addicional d'altres fonts alienes, sigui suficient per a assegurar el creixement empresarial futur.

(1 punt)

OPCIÓ B**Exercici 2:****2.1)**

A) La c)

(0,5 punts)

B) La a)

(0,5 punts)

2.2)

la funció financera de l'empresa consisteix en el model de presa de decisions que integri les accions adients per a l'obtenció de fons (decisiones de finançament) des de dins o des de fora d'ella, i a la seva utilització (decisiones d'inversió) dins d'ella, dirigides sempre a la consecució de l'objectiu primari de maximitzar el seu valor de mercat. Aquesta funció financera haurà de resoldre, doncs, en tot moment, dues grans decisions:

1. elegir els actius productius que han de ser adquirits per l'empresa (decisiones d'inversió)
2. determinar les fonts dels recursos necessaris per a invertir, tenint en compte la combinació òptima al mínim cost (decisiones de finançament)

(1 punt)

Exercici 3:**a)**

la inversió consisteix en l'adquisició de tots els béns i drets necessaris per a la consecució dels objectius empresarials. Aquesta funció (en el seu sentit ampli) afecta no solament els desemborsos en actius immobilitzats, sinó també els destinats a l'adquisició dels elements de l'actiu circulant (mercaderies, matèries primeres, ...). En definitiva, la inversió és un acte mitjançant el qual es renuncia a una satisfacció actual immediata per l'esperança d'obtenir una renda futura. Suposa la immobilització d'uns recursos durant un període de temps amb l'esperança d'obtenir uns ingressos superiors en el futur.

Els elements bàsics de la inversió són:

- el cost o desemborsament inicial
- durada del projecte
- fluxos nets de caixa esperats derivats de l'explotació del projecte
- valor residual
- rendiment esperat

(1 punt)

b)

Un projecte d'inversió serà acceptat segons el criteri del VAN, si dels elements esperats es desprèn que el VAN és > 0 , perquè això implicarà que el valor actual de tots els fluxos nets de caixa esperats, derivats del projecte, i actualitzats a una taxa igual al cost del capital que permetrà finançar el projecte, són en el seu conjunt superiors al cost o desemborsament inicial de la inversió.

(1 punt)

Exercici 4:

L'anàlisi DAFO (debilitats, amenaces, fortaleses, oportunitats) pretén determinar, des d'un punt de vista intern, els punts forts i els febles que caracteritzen una empresa, i des d'un punt de vista extern, les amenaces i oportunitats que existeixen en el context on l'empresa s'ha de desenvolupar.

Aquest tipus d'anàlisi és molt utilitzat en el plantejament dels projectes empresarials perquè d'aquesta manera es pot valorar fins a quin punt la idea del negoci que tenen els promotors té possibilitats d'èxit, d'acord amb la detecció d'una oportunitat de negoci no explotada, o amb la capacitat d'innovar o de fer coses de manera diferent als demés.

(1 punt)

Exercici 5:

- La societat adquireix personalitat jurídica a partir del moment de la inscripció de l'escriptura de constitució en el Registre Mercantil
- És una societat mercantil de tipus capitalista
- El capital social està repartit en participacions
- El capital mínim és de 3.005 €. Aquest capital pot ser en metàl·lic i/o en béns o drets
- La responsabilitat dels socis és limitada al capital aportat
- Es pot constituir la societat a partir d'un soci (societats unipersonals)

(1 punt)

SÈRIE 1

PLA ANTIC

Exercici 1 (comú a ambdues opcions)

a)

MASSES I ELEMENTS PATRIMONIALS	
ACTIU	PASSIU
<u>IMMOBILITZAT:</u> 299.000	<u>NO</u>
<u>Material:</u>	<u>EXIGIBLE:</u>
328.000	.. 208.000
Construccions..... 280.000	Capital social.....
Maquinària..... 33.000	92.000
Mobiliari..... 12.000	Reserves.....11
Equips processos d'informació..... 3.000	6.000
<u>Immaterial:</u>	<u>EXIGIBLE</u> A
6.000	<u>LLARG:</u>
Propietat industrial..... 6.000	100.000
<u>Amortització acum de l'immobilit:</u>	Proveïdors d'immobilitzat a ll/t
(35.000)	20.000
A. Ac. Immobilitzat material..... (35.000)	Deutes a ll/t amb entitats de crèdit
	80.000
<u>EXISTÈNCIES:</u>	<u>EXIGIBLE</u> A <u>CURT:</u>
6.000 6.500
Mercaderies..... 6.000	Proveïdors
<u>REALITZABLE:</u>4.500
5.000	Hisenda P., creditora.....
Clients..... 4.000	2.000
Clients, e/c per cobrar..... 1.000	
<u>DISPONIBLE:</u>	
4.500	
Bancs..... 4.500	
Total ACTIU.....	Total
314.500	PASSIU..... 314.500

(1 punt)

b)

el fons de maniobra (FM) es pot determinar de dues maneres:

1. Actiu Circulant (AC) – Passiu Circulant (PC)
2. Passiu Fix (PF) – Actiu Fix (AF)

AC = existències + realitzable + disponible = 6.000 + 5.000 + 4.500 = 15.500

PC = exigible a curt = 6.500

Per la seva banda,

PF = Capitals permanents = no exigible + exigible a llarg = 208.000 + 100.000 = ... = 308.000

AF = immobilitzat = 299.000

Per tant,

FM = AC – PC = PF – AF = 9.000

El FM ens dona informació sobre el grau d'adequació de l'estructura financera i les inversions fetes per l'empresa.

Un $FM > 0$, ens diu que l'actiu fix està sent finançat íntegrament amb recursos permanents i que l'actiu circulat té capacitat per a fer front als requeriments del passiu circulat. L'empresa manté així un correcte equilibri financer.

Un $FM < 0$, implica que una part de l'actiu fix s'està finançant amb deutes a curt termini i que, per tant, l'empresa està financerament desequilibrada.

En aquest cas, com que l'empresa TAPIA té un $FM > 0$, no hi ha perill de suspensió de pagaments, ja que l'AC pot fer front amb folgada les exigències del deute a curt.

(1 punt)

c)

Resultat d'explotació = ingressos d'explotació – despeses d'explotació

En aquest cas:

Ingressos d'explotació = import net xifra negocis = 190.000

Despeses d'explotació = consum d'explotació + dotacions per a amortitzs. d'immobilitzat + despeses de personal = 64.000 + 1.000 + 65.000 = 130.000

Per tant, serà:

Resultat d'explotació = 190.000 – 130.000 = 60.000

(1 punt)

d)

La **ràtio de tresoreria** = Disponible + Realitzable / Exigible C.T. = 9.500/6.500 = **1,46**

La **ràtio d'endeutament** = Passiu Exigible / Passiu = 106.500/314.500 = **0,338**

(1 punt)

OPCIÓ A

Exercici 2:

L'organització informal inclou el conjunt de relacions personals i socials que no estan preestablertes per la direcció o organització de l'empresa, però que sorgeixen espontàniament quan les persones s'associen entre si.

L'organització informal no neix d'una manera predeterminada, sinó que en la majoria dels casos és conseqüència d'una sèrie de circumstàncies com poden ser: les relacions personals entre els membres que no apareixen en l'organigrama; l'aparició de líders espontanis o l'existència de problemes no resoltos per l'organització formal.

(1 punt)

Exercici 3:

Un arbre de decisió és un graf, és a dir, un conjunt format per vèrtex units per camins o arestes, on s'expliquen les diferents seqüències de les decisions que s'han de prendre i els diversos esdeveniments o successos que es poden presentar.

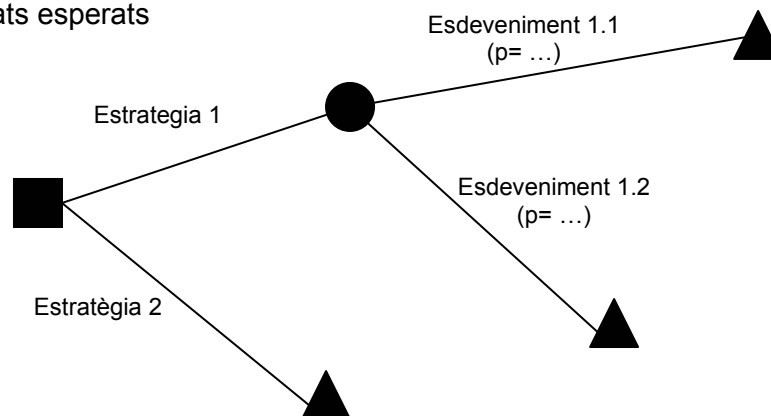
L'arbre és doncs, una forma de representar la informació disponible i totes les alternatives que s'hi poden trobar.

Per a elaborar un arbre de decisió es segueixen els següents passos:

1. determinar on es vol arribar i el conjunt d'accions possibles
2. representar en l'arbre totes les alternatives possibles
3. construir el graf, determinar-ne els resultats i marcar els punts finals
4. aplicar la probabilitat de que succeeixi cada esdeveniment

després es passa a la representació utilitzant tres elements:

- punts de decisió
- esdeveniments
- ▲ resultats esperats

(1 punt)

Exercici 4:

a)

el facturatge consisteix en la prestació d'un conjunt de serveis que realitza una entitat (factor) a una empresa en relació als crèdits comercials que aquesta genera. L'empresa lliura a l'entitat factor els crèdits originats per les vendes i aquest anticipa l'import dels crèdits esmentats, descomptant una comissió i els interessos pel temps que manca fins el venciment dels mateixos.

A més d'anticipar el cobrament dels clients, el factor presta (i en això es diferencia el *factoring* de la figura del descompte d'efectes) una sèrie de serveis addicionals: assumeix els riscos d'incobriment, analitza els crèdits als clients i efectua la gestió dels cobraments.

Aquesta figura suposa una font de recursos financers a curt termini per a l'empresa, ja que l'entitat factor anticipa a aquella el cobrament dels clients.

(1 punt)

b)

Si el VAN = - 50.000 per a una taxa de cost del capital del 9%, vol dir que havent-hi actualitzat els fluxos nets de caixa obtenibles pel projecte aplicant aquesta taxa, aquests són inferiors al cost de la inversió en 50.000 unitats monetàries. És per això que es recomanarà que l'empresa titular no executi aquest projecte.

Si la TIR del mateix projecte és del 7,5% significarà que la rendibilitat que ens proporcionarà la inversió (si s'acompleixen les previsions efectuades) serà inferior a la taxa de cost del capital, per la qual cosa hauré de recomanar que no s'executi el projecte. Observem que si el VAN és negatiu, necessàriament la TIR serà més petita que la taxa de cost ja que si apliquéssim la TIR per actualitzar els fluxos, el VAN ens donaria zero.

(1 punt)

Exercici 5:**a)**

El sistema Just-a-Temps és un mètode integrat de gestió del proveïment i de la fabricació, l'objectiu del qual consisteix en eliminar tots els elements que no són necessaris en cada etapa del procés de fabricació i/o de proveïment, bàsicament per tal d'assegurar la qualitat dels productes i serveis de l'empresa i també de reduir llurs costos. En conseqüència, es propugna produir o subministrar exactament el nombre d'unitats en el moment en que aquestes són necessàries. Aquest fet comporta que els materials i mercaderies restin el mínim temps possible en l'empresa i, d'altra banda, la total desaparició dels estocs, tant de primeres matèries com de productes acabats, així com els que habitualment s'originen en el decurs del procés productiu. D'acord amb aquesta visió, és més important (atès que provoca més cost) mantenir els fluxos de producció que maximitzar la utilització de la maquinària.

Com a principals avantatges es poden citar:

- L'estalvi (en termes de cost d'oportunitat) motivat per la desaparició de les existències
- La reducció dels costos de gestió del magatzem
- La continua adaptació a les necessitats del mercat: la producció pot ajustar-se en tot moment a la demanda real existent en el mercat
- Integració dels proveïdors en el procés productiu de l'empresa
- La major flexibilitat de l'organització empresarial

(1 punt)

b)

El màrqueting *mix* integra quatre elements:

1. el **producte**: unitat o conjunt de béns o serveis que tenen un elevat grau de substitució entre ells. Aquest és l'element essencial dins de la política de màrqueting, ja que és l'objecte a través del qual l'empresa pot influir en el mercat. Des del punt de vista del màrqueting, el producte és tot allò que es desitja comprar.
2. el **preu**: quantitat de diner que el comprador d'un determinat producte o servei lliura al venedor a canvi de la seva adquisició. És la variable del màrqueting que influeix més ràpidament en les decisions del comprador. És per això que el seu estudi és molt important. El preu del producte no depèn únicament de la voluntat de l'empresa; la demanda de mercat, la competència i la fase del cicle de vida en què es troba el producte, són entre altres, factors que influeixen en la fixació del preu.
3. la **promoció**: és el conjunt de tècniques de màrqueting que tenen com a finalitat comunicar les característiques del producte i ressaltar-ne els atributs per potenciar en els clients el desig de consumir-lo i, alhora, mantenir els clients habituals.
4. la **distribució**: és la que permet que el producte es trobi en el lloc i moment adequats per a poder passar a mans del consumidor. Per tant, la distribució inclou tot el conjunt de processos que condueixen el producte des de l'empresa fins al consumidor.

(1 punt)

OPCIÓ B**Exercici 2:**

El procés directiu integra aquestes quatre funcions:

1. funció de **planificació**: és la primera tasca de la direcció. La planificació constitueix l'estudi i la fixació dels objectius que cal assolir referents al sistema total (l'empresa) i a cadascun dels seus subsistemes. Així doncs, la planificació consisteix en fixar uns objectius, marcar les estratègies per a aconseguir-los, definir les polítiques de l'empresa i establir criteris de decisió, sempre amb la intenció d'aconseguir els fins de l'empresa.

2. funció d'**organització**: consisteix en dissenyar un sistema de funcionament basat en la determinació de les funcions o rols que han de complir les persones que integren l'empresa, així com les relacions que s'estableixen entre ells.
3. funció de **gestió**: consisteix en fer possible que les persones que formen l'empresa realitzin les tasques prèviament planificades i organitzades amb la finalitat de què s'assoleixin els objectius generals de l'empresa. La gestió ha de tenir en compte l'estructura organitzativa i ha d'haver definit i aplicat l'estil de direcció.
4. funció de **control**: consisteix en verificar que tot surti tal i com s'havia previst en fer la planificació, tant pel que fa als objectius generals, com als subobjectius més concrets. En realitat, la finalitat del control és detectar les desviacions que es produeixen respecte de les previsions prèvies, amb la intenció de corregir-les, si és possible, abans que es produeixin conseqüències negatives per a l'empresa.

(1 punt)

Exercici 3:

L'organització formal és l'estructura intencional definida i identificada en què l'empresa situa cadascun dels seus elements en el lloc que creu més adient. És una estructura a la qual s'han d'ajustar les persones que formen part de l'empresa i que cooperen entre si per a assolir uns objectius predeterminats.

Una de les condicions clau perquè l'organització formal funcioni és que cadascun dels seus elements sàpiga quin és el seu paper i la seva responsabilitat.

Perquè l'organització formal de l'empresa quedi ben definida i sigui comprensible per a totes les persones que hi treballen, s'acostuma a representar l'estructura mitjançant els organigrames.

La funció bàsica dels organigrames és la d'esquematzar l'estructura de l'empresa de tal manera que es diferenciïn els seus elements, que es diferenciïn els nivells i posicions d'autoritat, que sigui fàcil de comprendre i senzill, és a dir, que contingui els elements indispensables.

(1 punt)

Exercici 4:

a)

Opció A: TIR = 12%

Opció B: TIR = 11%

Per a decidir la selecció dels projectes sobre la base del criteri de la TIR, haurem de comparar-la amb la taxa de cost del capital. Com que la TIR representa la rendibilitat esperada per a cada opció d'inversió, escollirem aquella que contingui una TIR més elevada que només serà acceptada si aquesta és superior al cost del capital. Com que el cost és del 8% i l'opció que conté una TIR més elevada és la A, aconsellaríem executar l'opció A.

(1 punt)

b)

el finançament propi és aquell aportat per l'empresa, que forma part del seu patrimoni net i que no és exigible, és a dir, que no existeix l'obligació de retornar-lo.

Aquests recursos propis tenen una doble procedència: interna i externa

El finançament propi intern es deriva del procés productiu de béns o serveis de l'empresa, materialitzant-se en el benefici generat en cada període. És per això que també se'l denomina Autofinançament. Els elements que inclou són: les reserves, el benefici retingut de l'exercici i les amortitzacions i provisions.

El finançament propi extern està constituït per les aportacions dels propietaris a l'empresa en forma de capital o capital social

(1 punt)

Exercici 5:**a)**

El crèdit instrumentalitzat en pòlissa és una operació financera mitjançant la qual es posa a disposició d'una persona física o empresa un import de diner per un termini, utilitzant-se la quantitat que aquella estimi oportú en cada moment, sempre i quan no superi el límit establert.

Es paguen interessos en funció de l'import utilitzat i del temps d'ús, a més de tenir que pagar una comissió sobre les quantitats no disposades.

(1 punt)

b)

En el moment en què l'empresa decideix quin serà el preu que posarà als seus productes, ha de tenir en compte les conseqüències d'aquesta acció. El preu és un poderós instrument de màrqueting.

Quan l'empresa decideix quina estratègia de preus vol utilitzar, ha de tenir en compte els seus objectius, la posició respecte de la competència, el moment, i les característiques del mercat.

Les estratègies de **preus promocionals** s'apliquen quan un producte entra en la primera fase del seu cicle de vida. És possible aplicar-hi aquí dues estratègies:

- Estratègia de **preus de penetració**: suposa fixar un preu baix des del principi per tal d'aconseguir una ràpida penetració d'un nou producte en el mercat, fonamentalment en el cas d'empreses que s'enfronten a una competència preexistent. Aquesta estratègia s'aplica també quan el producte s'ha variat en la seva composició o característiques respecte d'un altre preexistent, o quan la demanda del mercat es molt elàstica, o quan l'empresa necessiti recuperar ràpidament la inversió feta.
- Estratègia de **preus descremats** (o desnatats): consisteix a fixar un preu elevat per atraure la "crema" o "nata" del mercat, per anar rebaixant-lo posteriorment i captar altres segments del mercat. Aquesta estratègia és vàlida si el producte és realment nou, la demanda és inelàstica i el mercat està molt segmentat.

(1 punt)